

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1628

гр. София, 22.02.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в закрито заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разгледа дело номер **9058** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдът е сезиран с искова молба подадена от П. В. П., чрез адв. М. М., срещу „Еуропиън Сертификейшън анд Тестинг Инститют“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], с която се претендира обезщетение в размер на 5000 лева за претърпени неимуществени вреди.

Ищцата твърди, че претърпяла вреди в резултат от допуснато от ответника нарушаване на правата ѝ по Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО.

Съдът като съобрази твърденията на ищцата намира, че правната квалификация на заявеното от нея право е чл. 82, § 1 вр. §2 от Регламент 2016/679. Разпоредбата гласи, че всяко лице, което е претърпяло материални или нематериални вреди в резултат на нарушение на регламента, има право да получи обезщетение от администратора или обработващия лични данни за нанесените вреди. Администраторът, участващ в обработването на лични данни, носи отговорност за вреди, произтичащи от извършеното обработване, което нарушава регламента. Националната нормативна уредба за защита правата на физическите лица при обработване на личните им данни се съдържа в Закона за защита на личните данни - чл. 1, ал. 1 ЗЗЛД. Съгласно чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по закона субектът на данни може да обжалва действия и актове на администратора и на обработващия лични данни пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В производството по ал. 1 субектът на данни може да иска обезщетение за претърпените от него вреди вследствие на неправомерно обработване на лични данни от страна на администратора или на обработващия лични данни - чл. 39, ал. 2 ЗЗЛД. В чл. 39, ал. 1 ЗЗЛД не се съдържа специална процесуална уредба относно реда за упражняване на правото на субекта да сезира съда за нарушените му права при обработване на личните му данни, а се препраща към общия

административнопроцесуален закон за търсене на отговорност на всички администратори на лични данни, независимо от тяхната правосубектност и притежавани качества. Процесуалният ред, по който засегнатият субект може да търси обезщетение и отговорност за причинените вреди поради неправомерно обработване на личните му данни, е уреден в глава единадесета "Производство за обезщетения" на Административнопроцесуалния кодекс. На свой ред, разпоредбата на чл.204, ал.1 АПК допуска искът за обезщетение да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред, а разпоредбата на чл.204, ал.5 АПК препраща за изискванията към съдържанието на исковата молба, приложенията към нея и доказателствата към правилата на Гражданския процесуален кодекс.

В тази връзка с разпореждане от 19.12.2022г. на ищцата са дадени указания да уточни твърденията си и отстрани нередовностите на исковата молба.

В изпълнение на указанията по делото е постъпила уточнителна молба от 19.01.2023г., с която указанията не са изпълнени.

Конкретните действия, които ищцата твърди да са ѝ причинили неимуществени вреди, са: представяне в открито съдебно заседание по гр.д. в ОС – Търговище на документ от страна на пълномощник на „Еуропиън Сертификейшън анд Тестинг Инститют“ ЕООД, за който ищцата твърди да съдържа нейни лични данни.

Представяне на документ касаещ страна по съдебно дело, не може да доведе до нарушаване правото ѝ на обработване на личните данни, след като ищцата завеждайки делото е дала съгласие личните ѝ данни да се обработват в рамките на съдебното производство. В тази връзка самото изрично твърдение на ищцата, че с това действие са нарушени правата ѝ по Регламент (ЕС) 2016/679 и въз основа на нарушение от този вид заявява претенция за обезщетение, води до извод за недопустимост на съдебното производство. Заявените от нея факти изключват възможността въз основа на тях да е налице нарушение на правата ѝ по Регламент (ЕС) 2016/679, с оглед на което и е недопустимо да се образува съдебно производство по така заявените твърдения.

Отделно от това сочените от ищцата действия не са отменени, нито се предявява искане за отмяната им, което е самостоятелно основание за недопустимост на претенцията за обезщетение по реда на чл.204 АПК. Ако ищцата твърди да е претърпяла вреди от противоправно деяние извършено спрямо нея в хода на друго съдебно производство, правото ѝ на обезщетение може да се реализира по реда на общия исков процес на основание деликтна отговорност, но при тези твърдения, претенцията ѝ заявена като обезщетение за нарушено право по Регламент (ЕС) 2016/679, която да се разгледа по реда на глава единадесета от АПК, е недопустима, с оглед на което исковата молба следва да бъде върната на основание чл.130 ГПК, вр. чл.204, ал.5 АПК.

Предвид на изложеното съдът:

Р А З П О Р Е Д И :

ВРЪЩА на основание чл.130 от ГПК, вр. чл.204, ал.5 АПК искова молба подадена от П. В. П. срещу „Еуропиън Сертификейшън анд Тестинг Инститют“ ЕООД, въз основа на която е образувано адм.д. № 9058/2022г. по описа на АССГ, 27 състав.

Разпореждането може да се обжалва с частна жалба в едноседмичен срок от

врѣчането му на ищцата пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: